

- 2. lpp. Sit, Jānīti, sit jeb Belgta balle.
- 3. lpp. Projekti aicina.
- 5. lpp. Kaudzes: atgriezušies, lai paliktu.
- 6. lpp. Nāc, pabrauksimies liftā!
- 6. lpp. Stipendiātes: ir vērts labi mācīties!

Redaktora vārdi

Paskatīties uz sevi citādi

Jūnija beigās un jūlija sākumā emoci-
onālu pacēlumu piedzīvoja novada ļau-
dis, kas savās mājās uzņēma Latvijas
Universitātes pētniekus un studentus.
Mūsdienu cilvēki vēra vaļā savas sirdis
un albumus, lai dalītos stāstos, atmiņās
par savu dzimtu, likteņiem un tradīci-
jām. Tas sapurināja mūs un apliecināja,
cik esam bagāti, varbūt tikai neprotam
to novērtēt... «Ko nu mēs», «Mums jau
nekā nav», «Pie mums jau nekas nenoi-
tie» — vai nav bieži dzirdētas frāzes?

Apbrīnojama bija profesores Janīnas
Kursītes, ekspedīcijas vadītājas, spēja
pamanīt, ieraudzīt, izcelt saulītē. Arī
mūsu tikšanās reizē, kurā profesore
pastāstīja par šeit atklāto, izskanēja aiz-
kustinoši daudz labu vārdu. Mēs sevi un
citus vērtējam daudz kritiskāk.

J. Kursītes stāstījums būs nākamreiz,
bet šajā savu skatījumu uz dzīvi Dunda-
gā sniedz Tamāra un Vilnis Kaudzes,
kas šeit atgriezušies un to nenožēlo.

Diāna Siliņa

«Krietni sarežģītāk, nekā biju domājis»

Pagājis gads, kopš darbu sākusī jaunā dome. Atskatoties uz sarunu pērnajā jūlijā
(sk. *Dundadznieka* 12. jeb 161. numuru), jautāju Gunāram Laicānam tagad: kas no
iecerētā izdevies, kas ne, kāpēc? Un kas varētu notikt tuvākajā nākotnē?

— Pirms gada teici, ka esi atnācis atjau-
not sazobi — pašvaldības iekšpusē nedarbo-
jas zobratiņi, darbinieki nesarunājas cits ar
citu vai arī tikai epizodiski. Pašvaldība ir kā
liels kuģis, kura stūri nevar ātri pagriezt.
Kā izdevies atjaunot sazobi, kā — pagriezt
stūri?

— Laikam septiņi gadi, kopš nestrādāju
pašvaldībā, bija uzlikušas man rozā brilles.
Mantojums izrādījās krietni nopietnāks.
Mums izveidojās pamatīga politiskā krīze, ko
nupat gan esam pārvarējuši vai vismaz ievē-
rojami mazinājuši. Kamēr ir krīze, tikmēr
zobratiņi nedarbojas. Gads nav bijis vien-
kāršs, un savā ziņā atkal viss jāsāk no jauna.
Nākamie gadi jāpiepilda ar krietnu darbu.

— Nosauc, lūdzu, vienu divas lielākās
veiksmes un vienu divas lielākās neveik-
smes Laicāna valdīšanas laikā?

— Lielie veiksmes stāsti saistās ar līdzda-
lību lielajos kultūras pasākumos, kā Minha-
zena svētkos, Dziesmu un deju svētkos, Jūras
svētkos un citos. Tāpat dažāda celtniecība,
kas gan nesākās manā laikā, kā estrādes bū-
vniecība, lifta projekts Veselības centrā, arī
remontdarbi skolās.

Politiskā atbildība jāuzņemas domes
priekšsēdētājam. Varbūt man ātrāk vajadzē-
ja izprast lietu reālo stāvokli un cēloņus, kas
izraisīja tik dziļu politisko krīzi. Mazā paš-
valdībā nemaz nedrīkst tā dalīties — pozīcija
un opozīcija. Tā ir domes priekšsēdētāja īpa-

ša atbildība, lai tā nebūtu. Tāpēc arī samērā
nesen nolēmām, ka mums būs mazākuma
valdība, jo neviena vēlētajū apvienība neie-
guva 5 deputātu vietas. Tas nozīmē, ka jeb-
kura jautājuma pieņemšanai mums tagad ir
jākonsultējas ar visu apvienību deputātiem.
Kam spēcīgāki argumenti, tā viedoklis uzvar.
Bet būtiskākie uzdevumi ir atrisināt izpilddi-
rektora un projektu vadītāja jautājumu.

— Tu sāki ar paziņojumu, ka jāsteno
strukturālās reformas, jo pašvaldībā ir sma-
ga sistēma, kas traucē strādāt.

— Vajadzība pēc pārkārtojumiem ir jo-
projām. Taču, pastāvot dalījumam «pozīcija»
un «opozīcija», reformas nekad nevar reali-
zēt. Vajag visu deputātu izpratni un vairāku-
ma vienotību, kā arī izpilddirektora aktīvu
līdzdarbību. Gada laikā esmu pārliecinājies,
ka jābūt izpilddirektora vietniekam — Cen-
trālās administrācijas vadītājam. Viņa galve-
nais uzdevums būtu personālvadība. Šis ir
viens no svarīgākajiem reformas jautāju-
miem. Tas ir pietiekami sarežģīti, un cilvē-
kam no malas ir grūti tajā visā orientēties.
Mūsu pirktais ārpakalpojums, iesaistot Inesi
Samuli, to pierādīja. Tas nebija īsti veiksmīgi.
Reformas nevajag pašu reformu pēc, bet tā-
dēļ, lai būtu vieglāk pašvaldības darbinie-
kiem, kas šajā sistēmā strādā. Lai viņiem bū-
tu skaidra atbilde uz jautājumu, ko savulaik
uzdeva Valdis Zatlers: «Kas es esmu?», jo
darbinieki vēlas konkrēti zināt, kas viņiem

Jūlija jautājums

Jūnija domes sēdē deputāti apstiprināja novada Attīstības programmu 2014.–
2020. gadam un Ilgtspējīgas attīstības stratēģiju 2014.–2030. gadam. Kā jūs vē-
rējat šos dokumentus?

Dženeta Marinska Kolkā: — Plāns ir visaptverošs redzējums, vīzija, nevis likums. Šie do-
kumenti iezīmē būtiskos orientierus, pie kuriem pieturēties, bet vajadzības gadījumā tos
var arī korigēt. Izstrādes gaitā bija iesaistīti iedzīvotāji, kā to arī vajag darīt, un tas arī at-
spoguļojas izstrādātajos dokumentos. Atceroties sākotnējās versijas, kuras mēģināja piedā-
vāt sabiedrībai, šie dokumenti ir kā diena pret nakti.

Tamāra Kaudze Dundagā: — Iepazīstoties ar novadam tapušo nozīmīgo Dundagas nova-
da attīstības programmu 2014.–2020. gadam un Dundagas novada Ilgtspējīgas attīstības
stratēģiju 2014.–2030. gadam, pārņēma lepnums un patiens prieks par tajā atspoguļoto, jo
radās priekšstats, ka beidzot mūsu novadu pārņems sakārtotība visās jomās. (Ar T. Kaudzes
izvērsto skatījumu iepazīstināsim nākamreiz. Red.)

jādara. Tāpēc jāpārskata un jāprecizē noliku-
mi un amatu apraksti. Ar to jaunajam izpil-
dītoram būs jāstrādā, spējot pārliecināt
par notiekošā jēgu gan darbiniekus, gan sa-
biedrību.

— Pirms nepilna gada teici, ka pietrūkst
lielu mērķu, ka tie jāpazīna, jāvienojas par
4–5 lielajiem darbiem un tie jāizdara. Un
piebilde: ja tādu mērķu nav, tad ikdienu
pāraug strīdos. Kā veicies? Un vai ir cerības
kādus no lielajiem darbiem pabeigt šīs do-
mes laikā?

— Svarīgi sapost Dundagas pagasta kul-
tūrvēsturisko centru, kurā ietilpst parks,
pils, tautas nams. Tautas namā vajag jaunu
zāli. Lielas telpas nopietniem pasākumiem
mums pietrūkst. Esmu ticies ar *Latvijas valsts
mežu* (LVM) vadību, esam runājuši par sadar-
bību, kā izmantot parku, par diķa tīrīšanu.
Sāksies nākamais plānošanas cikls, un mums
jābūt gataviem lielajiem projektiem. Svarīgi
mums ir apstiprināt Attīstības programmu
un Ilgtspējīgas attīstības stratēģiju. (Domes sēdē tas
notika. Red.)

Cilvēki ir aizplūduši no
mūsu novada! Tāpēc vei-
dojam datu bāzi, lai zinā-
tu, kas ir aizbraukuši,
kur viņi atrodas, lai do-
mātu, kā aicināt atpakaļ.
Tāpat jādomā, kādas dar-
bavietas piedāvāt. Mums
tiešām vajag jaunus speciālistus,
piemēram, sporta organizatoru
Dundagas pagastā. Es to
noteikti atbalstu. Diem-
žēl atskan visādas runas,
piemēram, vai tad šis
mūsu puisis būs īstais?
Tā jau ir, ka pravieti savā
ciemā neciena, un tad
vēl atceras visādus jaunības
grēciņus. It kā mēs
nevarētu pieņemt darbā,

nosakot trīs mēnešu pārbaudes laiku.

— Bet vai tad politiskajai vadībai tā jā-
ietekmējas no visādām runām?

— Mums pašiem jāvienojas, pašiem depu-
tātiem. Un jāsazinās ar uzņēmējiem, vai ir
kādas vakances. Otra lieta — vai jaunajam
speciālistam ir dzīvesvieta.

— Ir jau viens otrs jaunais speciālists, kas
dzīvo tepat, tikai ir bez darba savā nozarē.
Ja viņš ilgstoši neko neatradīs, tad būs nā-

Nobeigums 4. lappusē

Dundagā

20. VII — 30. VII luterāņu baznīcā
Liliju izstāde un liliju sīpolu pasūtīšana.
Dievnams šai laikā atvērts katru dienu
plkst. 12.00–16.00.

7.–23. VII velomaratons *Barona taka*
ar noslēgumu Dundagā. Sk. interneta
vietni www.dundaga.lv.

Līdz 31. VII pils kolonālē izstāde
par Zilā kalna Martu.

Mazirbē

19. VII plkst. 12.00 Lībiešu tautas na-
mā tulkotājas, atdzejotājas, dzejnieces
Margitas Gailītes jubilejas literārie lasī-
jumi. Piedalās M. Gailīte, Astrīda Ivas-
ka, Māra Zālīte, Liāna Langa, Edvīns
Raups, Jānis Rokpelnis un Nora Ikstena,
vada Latvijas Literatūras centra direk-
tors Jānis Oga.

Visā novadā

12. VII Jūras svētki Kolkā (sk. 6. lpp.)

26. VII vasaras tūrisma rallijs *Labo
pirātu reiss*, kas sāksies Šlokenbekas pili
8.00–10.00 un beigsies Kolkas ragā ar
pārsteigumiem un zaļumballi, kur mu-
zicēs grupas *Bruģis* un *Keksi*, duets San-
dra un DJ Toms no radio *Capital FM*.
Vairāk ziņu www.turismarallijs.lv vai
Dundagas interneta vietnē.

• Par Kolkas bākas jubileju lasiet 6. lappusē.

Ineses Dāvidsones foto

Runas vīriem ir spēks rokās

Domes sēdē 26. jūnijā

Nolēma piedzīt nekustamā īpašuma nodokļa 96,89 € parādu par īpašumu *Bērzlīdumi* un 827,72 € par īpašumu *Riekstiņi*.

Noteica Mazirbes internātpamatskolā inventāra nomas maksas diennaktī bez PVN: gultas vieta bez gultas veļas 2,20 €; gultas vieta ar gultas veļu 3,95 €; aprīkojums mācību telpā 3,00 €.

Apstiprināja Kubalu skolas-muzeja pakalpojumu cenrādi.

Pieņēma saistošos noteikumus *Grozījumi Dundagas novada domes 27.02.2014. saistošajos noteikumos nr. 5 «Par nekustamā īpašuma nodokļa piemērošanu 2014. gadā»*.

Nolēma no 2015. gada izplatīt informatīvo izdevumu *Dundadznieks* bez maksas, slēdzot

līgumu ar *Latvijas pastu* par pakalpojumu *Neadresētās reklāmas izplatīšana*; avīzi izdot reizi mēnesī, apjoms 12 A3 lappuses, tirāža 1000 eksemplāri; pāriet uz avižpapīru ar pilnu krāsainību pirmajam un otrajam vākam; katrā avīzes laidienā iekļaut novada vadības (domes priekšsēdētājs, izpilddirektors) ziņojumu; Sociālo, izglītības un kultūras jautājumu komitejā augustā skatīt vajadzīgos grozījumus avīzes nolikumā.

Nolēma slēgt līgumu ar Dabas aizsardzības pārvaldi par atkritumu apsaimniekošanu publiskajos objektos novada teritorijā līdz 31. XII.

Nolēma slēgt uzņēmuma līgumu ar speciālistu dārzkopībā dobju apkopšanai un uzla-

bošanai pašvaldības ēkas un pils apkārtņē uz noteiktu laiku līdz 31. X. Finansējums — 1052,00 € (43,86 × 6 dienas × 4 mēn.) — no ietaupījumiem līdzekļiem.

Nolēma, ka finansējums Baiba Šuvcānei grāmatas izdošanai piešķirams atbilstoši nolikumam *Atbalsts vietējo iniciatīvu projektiem*. Uzdeva pašvaldības izpilddirektora pienākumu izpildītājam Andrim Kojro izsludināt pašvaldības interneta vietnē projektu konkursu *Atbalsts vietējo iniciatīvu projektiem*, nosakot pieteikumu iesniegšanas termiņu 31. VII. Noteica, ka 2014. gada budžeta pieņemšanas brīdī iesniegtie finanšu pieprasījumi, kuru izskatīšanu atlika līdz nolikuma izstrādāšanai, pārskatāmi nolikumā minētajai komisijai līdz 15. VII. Komisijai apzināt atlikto iesniegumu iesniedzējus, ziņot par iesnieguma virzību, par nolikuma esamību, tajā noteiktajām prasībām un prasījumu aktualitāti.

Pieņēma iekšējos noteikumus *Līdzekļu, kas iekasēti par rūpnieciskās zvejas tiesību nomu, iz-*

dot problēmu un tās vēlamo risinājumu; **2) ģimenes ārsta izziņu** par personas veselības stāvokli ar norādītu funkcionālo spēju traucējumu smaguma pakāpi un to, ka nav medicīnisko kontrindikāciju — plaušu tuberkulozes aktīvajā stadijā, akūtas infekcijas slimības, seksuāli transmisīvās slimības; **3) invaliditāti apliecinoša dokumenta (invalida apliecības) kopiju. Vajag ārsta apliecinājumu, ka persona ir neredzīga.**

Sociālās integrācijas valsts aģentūra pēc dokumentu saņemšanas izskata to atbilstību

lietošanas kārtība.

Piešķīra volejbola aprīkojuma iegādei 1800 €.

Apstiprināja novada Ilgtspējīgas attīstības stratēģiju 2014.–2030. gadam, novada Attīstības programmu 2014.–2020. gadam un pašvaldības 2013. gada publisko pārskatu.

Par novada Bāriņtiesas priekšsēdētāju atkārtoti ievēlēja Dainu Dēvitu un par tās locekļiem — Ivetu Kundecku, Sanitu Kļaviņu un Aiju Tarlapu.

Nolēma slēgt pašvaldības dzīvokļa īres līgumu ar vienu novada iedzīvotāju.

Vienam īpašumam piešķīra nosaukumu *Kangaru ēkas*.

Grozīja nolikumu Dundagas novada pašvaldības projektu konkursam *Atbalsts vietējo iniciatīvu projektiem*, kas nosaka nolikuma piemērošanu 2014. gadā.

Protokolu pārlūkoja Sandra Kokoreviča

Sociālie pakalpojumi

Sākumu skatīt iepriekšējā numurā

Ilgstošas sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas pakalpojumi pilngadīgām neredzīgām personām

Saskaņā ar Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likumu valsts finansē ilgstošas sociālās aprūpes un sociālās rehabilitāci-

jas institūciju pakalpojumus **neredzīgām** personām.

Lai saņemtu pakalpojumus, persona vai viņas likumiskais pārstāvis vēršas personas reģistrētās dzīvesvietas pašvaldības sociālajā dienestā un iesniedz: **1) iesniegumu**, norā-

Lauzīsim galvas dotajā virzienā...

Beigta balle?

Naivais Rūdolfs Blaumanis reiz rakstīja: «Lai iedzeram, lai svinam / Šai Jāņu vakarā...» Blaumaņa laika gars saglabājies *Skroderdienās*, toties tīmekļa un televīzijas audzinātajiem kārlēniem un ieviņām izpratne par svinēšanu reizēm stipri pārsniedz vienas zaļas krūzes robežas... Pēc Jāņu balles pārdomās dalās pasākuma rīkotājas Kolkā — Inora Sproģe un Evita Ernštreite, jautājot: ja pēc svētkiem rodas mieles, tad varbūt tos nerīkot?

Inora un Evita atklāj, ka Jāņu balle ir dārga. Muzikanti tad grib nopelnīt, apsargus arī vajag, kopā ar nodokļiem prieks izmaksā ap 1000 €. Bet vai tas ir prieks? Abas kultūras dzīves rīkotājas atzīst, ka pēdējā laikā lielās izrīcībās vienmēr ir nemierīgi, briest strīdi. Par kārtību pašā balles zonā atbild noligtie

sargi, bet lielākās nekārtības notiek kaut kur sāpus, balles beigās vai pēc tās. Šajā reizē izcēlās divi kautiņi: starp vietējiem un atbraucēju puisiem un, kas vēl nepatīkamāk, dažas Kolkas meitenes, redzot, ka vietējie zēni dejo ar divām nepazīstamām meitenēm, pēc balles tām sekoja un ceļā uzbruka. *Cool!*

Ziņo pašvaldības policija

Ziņojam par sabiedriskās kārtības nodrošināšanu un salīdzinām 2013. un 2012. gadu.

Novadā sabiedrisko kārtību nodrošina novada pašvaldības policija. Tajā strādā 2 pašvaldības policisti. Vajadzības gadījumā ir pieejama Valsts policijas nepilngadīgo lietu inspektore, tāpat Valsts policijas inspektori, zvanot pa tālruni 110. Pašvaldības policistu galvenie uzdevumi ir kontrolēt, kā ievēro pašvaldības izdotos saistošos noteikumus, nodrošināt sabiedrisko kārtību, patrulēt un apsekot jauniešu pulcēšanās vietas nedēļu nogalēs, kā arī sadarboties ar Valsts policiju un piedalīties kopējos reidos un pildīt citus likumā noteiktos uzdevumus. Vajadzības gadījumā pašvaldības policisti nodrošina sabiedrisko kārtību pašvaldības rīkotajos pasākumos.

Lai atvieglotu policistu darbu dažāda rakstura noziedzīgo nodarījumu un administratīvi izdarītu pārkāpumu atklāšanā, šogad turpina ierīkot videonovērošanas kameras Dundagas ciemā, pagaidām izmēģinājuma režīmā. Kad videokameras darbosies pilnībā, pie Dundagas robežas uzstādīs informatīvās zīmes. Ar videokameru palīdzību varēs kontrolēt Dundagā notiekošo un laikus reaģēt uz pamanītajām pretlikumiskajām darbībām un atklāt pārkāpumu izdarīšanu. Iedzīvotājiem

nav jāsatraucas par «privātuma pārkāpšanu», ieraksti glabāsies pašvaldības policijā datu nesējā, tos aizsargā *Fizisko personu datu aizsardzības likums*.

Šogad turpināsim pastiprināti kontrolēt Baltijas jūras un Rīgas jūras līča krasta kāpu aizsargjoslas, kas bieži cieš no atpūtniekiem, un to, kā ievēro pašvaldības saistošos noteikumus *Par sadzīves atkritumu apsaimniekošanu Dundagas novadā* un *Par nekustamo īpašumu kopšanu un uzturēšanu*. Par atkritumu apsaimniekošanas noteikumu neievērošanu novada iedzīvotājiem 2012. gadā izteikts 61 aizrādījums, 2013. gadā — 43, 2014. gada pirmajos piecos mēnešos — 25, un tas paaugstinājās iedzīvotāju apzinīgumu. Tā pērn ar sauso sadzīves atkritumu apsaimniekotāju *Eko Baltija Vide* par sadzīves atkritumu savākšanu pavisam noslēgti 407 līgumi, bet 2014. gadā pirmajos trijos mēnešos jau 66 līgumi. Nopirkti 369 speciāli marķēti atkritumu maiši, tā piedaloties pašvaldības organizētajā atkritumu apsaimniekošanā.

2013. gads salīdzinājumā ar 2012. gadu

Pavisam saņemta un reģistrēta informācija attiecīgi 420 un 320 reizes, Valsts policijas kompetencē esošā informācija — 96 un 131,

Inora atzīst, ka stadionā nav labas auras kultūras pasākumiem, ka ballē maz ierodas tādu, kas tiešām gribētu padejot. Vairākumu pievelk tusiņš, bara sajūta, vajadzība pierādīt savu pārkāpumu. «Pamēģini tu tādiem aizrādīt!» saka Inora un piebilst: agrāk šādu pasākumus apmeklēja vairāk vidējā un vecākā paaudze, tostarp arī jauniešu vecāki, pret kuriem ir respekts. Tagad valda visatļautība.

Protams, ir izsaukta valsts policija, ir uzrakstīti protokoli. Vaicāju, vai tagad ir mierīgs prāts, domājot par tuvējo Jūras svētku balli. Ir izdarīts viss iespējamais: aizrunāti četri apsargi, ziņots valsts policijai un pašvaldības policijai, bet sirds jau mierīga nav.

Būtu labi uzzināt pašu jauniešu domas, uzklaustīt idejas un ierosinājumus, diemžēl viņi publiski izteikti nevēlas. Inora un Evita tagad spriež, ka turpmāk Jāņu balles acīmredzot nerīkos, jo cena par tādu sarīkojumu ir pārāk augsta — tiešā un pārnēstā nozīmē.

nodotas lietas tālākai izskatīšanai Valsts policijai 19 un 26, bet tiesai — 2 lietas un 1 lieta, Valsts vides dienestam 6 un 3 lietas. 2013. gadā atklāti divi noziedzīgi nodarījumi, bet 2012. gadā — četri. Valsts ceļu policijai nodotas 10 lietas 2012. gadā un 5 lietas 2013. gadā. Sadarbībā ar dažādām iestādēm veikta apsekošanas attiecīgi 73 un 78 reizes. Saņemti attiecīgi 14 un 23 iesniegumi, un uz tiem atbildēts. Sadarbībā ar Valsts policijas darbiniekiem veikti 34 un 35 reidi, bet ar Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienestu — 2, ar Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienestu — 2, Nacionālajiem bruņotajiem spēkiem — 15. Meklētas attiecīgi 1 un 3 personas, slimnīcā nogādātas 2 un 5 personas. Par dažādiem administratīvajiem pārkāpumiem pavisam sastādīti 62 un 74 protokoli, bet par apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu sastādīti 20 protokoli paziņojumi.

Novada administratīvajā komisijā 2013. gadā izskatīta 41 administratīvā pārkāpuma lieta, bet citām institūcijām izskatīšanai nodota 21 pārkāpuma lieta. Alkohola reibumā aizturētas un dzīvesvietā nogādātas 30 personas, Valsts policijai nodotas 8 personas. Alkoholisko dzērienu un cigarešu nodošana nepilngadīgu personu rīcība izskatīta 8 reizes, kas ir par 2 gadījumiem vairāk nekā 2012. gadā. Notikusi patrulēšana un nodrošināta sabiedriskā kārtība pasākumos — 390 stundas. 2013. gadā veikti 48 reidi jūras kras-

Pašvaldības naudu var izmantot lietderīgāk citos pasākumos. Tā, lai pašiem rīkotājiem pēc tam nebūtu mieles un visi apmeklētāji pēc pasākuma dotos mājās, pozitīvi uzlādējušies.

Un varbūt tiešām jāņiem jāpieiet kā svētkiem, kam tikai nedaudz iedot ievirzi? Piemēram, divdesmit pirmajā, saulgriežos, nedaudz jāielīgo, ko gluži labi var izdarīt muzikālie kolcinieki pašu spēkiem, bet Līgo vakarā ir gana plaša izvēle: ar radiem un draugiem katrs var lustēties pie sava ugunsкура, kas grib redzēt saulīti rietam un lēcam, tas vienmēr gaidīts «pie Jāņa» Kolkasragā, kur valda cita gaisotnē nekā stadionā, kas alkst lielu baru, tas var doties uz Reņķa dārzu Ventspilī. Un vēl jau atliek televizors. Un arī mīļais Blaumanis, kas vairāk nekā pirms 100 gadiem rakstīja: «Pēc Jāņiem skaidri zinām, / Būs sukas šā vai tā!»

Uzklausīja un līdzi domāja Alnis Auziņš

ta kāpu aizsargjoslā, 16 gadījumos sastādīti protokoli paziņojumi. 2012. gadā attiecīgi 7 reidi un 10 protokoli. Par izdarīto administratīvo pārkāpumu uzliktajiem sodiem kopsummā iekasēts 1601 Ls (2278 €), bet 2012. gadā — 1013 Ls (1441 €).

Turpināsim kontrolēt transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšanas noteikumu ievērošanu. 2013. gadā aizrādījumi par šo Ceļu satiksmes noteikumu (CSN) neievērošanu izteikti ap 54 transportlīdzekļu vadītājiem. Daudz transportlīdzekļu vadītāju noteikumus neievēro atkārtoti, paskaidrojot, ka nevienam netraucējot. Visbiežāk neievēro apstāšanos un stāvēšanu pie gājēju pārejām. Gājējs ir visneaizsargātākais satiksmes dalībnieks, un ne velti CSN ir paredzēts, ka tuvāk par 5 m pirms un pēc gājēju pārejas transportlīdzekli novietot nedrīkst. Tāpat arī Dundagas centra autostāvvietā uzstādīta 828. papildzīme, kas norāda transportlīdzekļa novietošanas veidu. Vai pa ietvi ejošajiem būtu jāelpo nepareizi novietoto transportlīdzekļu izplūdes gāzes?

Arī 2014. gads iesācies ar dažāda rakstura likuma pārkāpumiem. Par to ziņosim turpmāk.

*Jānis Simsons,
pašvaldības policijas vecākais inspektors*

Projekts pēc projekta

PROJEKTU LĪDZFINANSĒ
EIROPAS SAVIENĪBA

Pašu labklājībai

Iepazīstinām ar biedrības *Ziemeļkurzemes biznesa asociācija* paveikto ES Lauku un Zivsaimniecības fondu apgūvē Dundagas, Talsu un Ventpils novada 11 pagastos.

Biedrība *Ziemeļkurzemes biznesa asociācija* ir brīvprātīga personu apvienība. Tās mērķis ir apvienot uzņēmējus un lauku iedzīvotājus uzņēmējdarbības vides uzlabošanai un sabiedrības labklājības celšanai. Biedrība kā partnerības organizācija nodrošina vietējās rīcības grupas funkcijas un darbojas Ventpils novada Ances, Popes, Puzes, Tārgales,

Ugāles un Usmas pagastā, Dundagas novada Dundagas un Kolkas pagastā, Talsu novada Lubes, Īves un Valdgales pagastā.

Vietējā rīcības grupa (VRG) ir vietējo sabiedrisko organizāciju, lauku iedzīvotāju un uzņēmēju apvienība, kas darbojas noteiktā lauku teritorijā, pārstāv tās iedzīvotāju intereses un palīdz risināt lauku attīstības jautājumus vietējā līmenī.

Ziemeļkurzemes biznesa asociācija kā VRG izstrādāja savas pārstāvētās teritorijas vietējās attīstības stratēģiju 2009.–2013. gadam un ar ES Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) un Eiropas Zivsaimniecības fonda (EZF) finansiālu atbalstu no 2009. gada līdz šim laikam ir organizējusi 8 ELFLA un 6 EZF projektu konkursus vietējo iniciatīvu atbalstam saskaņā ar LEADER pieeju.

LEADER ir mērķtiecīgas un savstarpēji koordinētas aktivitātes lauku attīstībai, kas rošina sabiedrību meklēt jaunus risinājumus esošajām lauku problēmām. LEADER būtība ir uzlabot dzīves kvalitāti cilvēkam laukos, domājot par ekonomiskajiem, sociālajiem uzlabojumiem un vides saglabāšanas iespējām.

ELFLA 8 projektu kārtās pavisam iesniegti 115 projekti, finansiālu atbalstu ir saņēmuši 78, bet Lauku atbalsta dienestā vēl vērtē 5. Pavisam vietējai lauku attīstībai piesaistīti 542 202,37 €. EZF 6 projektu kārtās iesniegti 42 projekti, finansiālu atbalstu saņēmuši 20, bet Lauku atbalsta dienestā vēl vērtē 2. Pavisam vietējai zivsaimniecības teritorijai piesaistīti 291 258,26 €.

Biedrības sagatavotajā stratēģijā 9 uzdevumi ir virzīti uz noteikto darbības mērķi — uzlabot uzņēmējdarbības vidi un paaugstināt vietējo iedzīvotāju dzīves kvalitāti. Biedrība pašreiz analizē savu darbību un izvērtē izvērīto uzdevumu izpildi.

Ieskats stratēģijā noteikto uzdevumu izpildē.

1. Dzīves kvalitātes uzlabošana vietējiem lauku un ciemu iedzīvotājiem.

Atbalstīti 17 projekti: Usmas, Puzes, Lubes, Valdgales, Dundagas, Kolkas, Īves, Ugāles un Ances pagastā, piesaistot 235530,80 € ES finansējuma.

Paveiktais: labiekārtotas telpas invalīdu biedrībai, izveidots veselības veicināšanas centrs, izveidotas tualetes un dušas telpa piekļuvei cilvēkiem ar kustību traucējumiem, labiekārtotas atpūtas vietas un peldvieta, labiekārtota sabiedriskā centra apkārtnē un piekļuves iespējas, izveidoti brīvā laika pavadīšanas aktivitāšu centri un laukumi, ierīkoti apgaismojumi ciemu centros, izveidotas gājēju ietves un autotransporta stāvlaukums ar piebraucamo ceļu pie kultūras un atpūtas objekta.

2. Sabiedrisko pakalpojumu pieejamība, to kvalitātes

paaugstināšana un sasniedzamība.

Atbalstīti 13 projekti: Puzes, Kolkas, Dundagas, Ances, Valdgales, Ugāles, Popes un Usmas pagastā, piesaistot 95996,34 € ES finansējuma.

Paveiktais: tirdzniecības vietas izveide ciema centrā, sabiedrisko aktivitāšu centra labiekārtošana un nodrošināšana ar nepieciešamo inventāru, bērnu dienas centru izveide un labiekārtošana, bērnu rotaļu laukumu izveide, sociālās aprūpes iestādes labiekārtošana un sociālo pakalpojumu pieejamības nodrošināšana, informācijas pakalpojumu centru izveide.

3. Dabas resursu un dabas mantojuma aizsardzības un izmantošanas uzlabošana.

Atbalstīti 3 projekti: Ances, Dundagas un Kolkas pagastā, piesaistot 20705,34 € ES finansējuma.

Paveiktais: izveidota ceļojošā dabas klase vides izziņas nodarbību nodrošināšanai, sakārtotas publiski pieejamas atpūtas vietas dabā: Dakterleja un Zēnu diķis.

4. Vides kaitējumu mazināšana.

Atbalstīti 2 projekti: Ugāles un Kolkas pagastā, piesaistot 13216,95 € ES finansējuma.

Paveiktais: sakopta un labiekārtota vide pie daudzdzīvokļu mājām, izveidota iespēja šķirot atkritumus pēc dabai draudzīgiem principiem.

5. Kultūras mantojuma saglabāšana, kultūras infrastruktūras un kvalitatīva kultūras pakalpojuma pieejamība un izmantošana kā attīstības faktors, kā arī pašdarbības kolektīvu aktivitāšu atbalstīšana.

Atbalstīti 15 projekti: Dundagas, Ances, Ugāles, Īves, Valdgales un Kolkas pagastā, piesaistot 113261,89 € ES finansējuma.

Paveiktais: atjaunota Ances muižas veranda, iegādāti tautas tērpi 7 deju un kora kolektīviem, izveidotas 2 radošās studijas, iegādāti instrumenti pūtēju orķestrim, iegādāti instrumenti diviem jauniešu muzicēšanas kolektīviem, izveidota un labiekārtota etnogrāfiskās istabas telpa.

6. Informācijas un zināšanu pieejamības attīstība.

Atbalstīti 7 projekti: Usmas, Ugāles, Tārgales, Valdgales, Dundagas un Kolkas pagastā, piesaistot 36555,98 € ES finansējuma.

Paveiktais: izveidoti informācijas stendi par kultūrvēsturiskām tēmām, ierīkotas izziņas pastaigu takas, izveidota piemiņas vieta, uzstādītas informējošas norādes zīmes, izveidotas 3 mājaslapas, iegādāts aprīkojums informējošo pasākumu nodrošināšanai.

7. Ilgtspējīga tūrisma attīstība.

Atbalstīti 3 projekti Kolkas pagastā, piesaistot 8230,80 € ES finansējuma.

Paveiktais: ierīkots tūrisma stends Kolkasragā, iegādāti ūdens velosipēdi un aprīkojums tūrisma informējošo pasākumu nodrošināšanai.

8. Individuālās saimnieciskās darbības — mājražošanas un amatniecības aktivizēšana.

Atbalstīti 16 projekti: Dundagas, Valdgales, Ances, Ugāles, Tārgales un Puzes pagastā, piesaistot 43811,34 € ES finansējuma.

Paveiktais: iegādāta sklandrausu cepšanas krāsns, aukstuma iekārtas sakņu un dārzeņu

uzglabāšanai, uzbūvētas siltumnīcas agro dārzeņu un garšaugu audzēšanai vietējam tirgum, iegādāta tehnisko audumu šujmašīna, ierīkots zobārstniecības kabinets, izveidota amatniecības darbnīca, iegādāti stropi 3 dravu paplašināšanai, iegādāta lauksaimniecības tehnika, ierīkoti ganību žogi.

9. Veselīga dzīvesveida popularizēšana un sporta aktivitāšu atbalstīšana.

Atbalstīti 22 projekti: Tārgales, Dundagas, Īves, Ugāles, Ances, Usmas, Puzes, Kolkas, Popes un Valdgales pagastā, piesaistot 243144,07 ES finansējuma.

Paveiktais: ierīkots zirgu izjāžu treniņu laukums, iegādāts inventārs reitterapijas un jāšanas apmācību centram, aprīkotas 3 treniņu zāles, ierīkota triāla sacensību un treniņu trase, aprīkots loka šaušanas apmācību centrs, iegādāta zirgu transportēšanas piekabe, labiekārtoti un ierīkoti 12 sporta laukumi un zāles, iegādāts galda spēļu inventārs un bērnu burāšanas apmācību jahtas.

Vietējai rīcības grupai bija ne tikai jāorganizē projektu konkursi, jāsniedz konsultācijas projektu rakstītājiem un jāuzrauga projektu ieguvumu turpmākā izmantošana, bet arī jā rūpējas, lai iedzīvotāju, sabiedrisko organizāciju un uzņēmēju aktivitāte projektu iesniegšanā būtu vienlīdz aktīva visos VRG teritorijas pagastos. Pilnīgu līdzvērtību nav iespējams iegūt, jo pagastu teritorijas atšķiras gan pēc lieluma, gan iedzīvotāju skaita. Arī pašvaldības darbinieki pagastos ir ar atšķirīgām interesēm un aktivitāti. **Kā mums ir veicies, liecina diagrammas,** kurās analizēta abu fondu, ELFLA un EZF, LEADER projektu skaita un finansējuma piesaistes apjoms uz vienu iedzīvotāju un vienu pašvaldības teritorijas vienību (pagasta teritorijas lielums kvadrātkilometros), kā arī atsevišķi vēl veikta analīze par Lauku atbalsta fonda (ELFLA) piesaistīto finansējumu.

Pagastu teritorijām bija būtiskas atšķirības finansējuma piesaistē no EZF, kas noteica, ka projektu finansējumu var piesaistīt tikai 15,5 km teritorijā no Baltijas jūras un Rīgas jūras līča krasta līnijai. Diemžēl iedzīvotāju aktīvākā Tārgales teritorijas daļa tika izslēgta no finansējuma atbalsta zonas, kas atspoguļojas arī kopējos pagasta teritorijas rādītājos. Savukārt lielākas priekšrocības radās Kolkas pagasta teritorijai.

Projektu iesniedzēji un īstenotāji ir sabiedriskās organizācijas, uzņēmēji un pašvaldības.

Interesenti detalizētāku informāciju par biedrības *Ziemeļkurzemes biznesa asociācija* VRG teritorijā atbalstītiem uz īstenotiem projektiem var iegūt biedrības mājaslapā: www.ziemeļkurzeme.lv.

Šajā ES programmēšanas periodā viss VRG teritorijai atvēlētais finansējums ir sadalīts, bet jau sākas nākamā perioda stratēģijā iekļaujamo prioritāšu apzināšana. Aicinu visus darbīgos un sava pagasta attīstībā ieinteresētos iedzīvotājus iesaistīties nākamās stratēģijas kopīgā veidošanā!

Gunta Abaja, biedrības Ziemeļkurzemes biznesa asociācija koordinatore, tel. 29172814

Pieteiksimies projektu konkursam!

Pašvaldība izsludina pieteikšanos projektu konkursam *Atbalsts vietējo iniciatīvu projektiem*. Pieteikties līdz 31. VII.

Nolikumu projektu konkursam apstiprināja ar domes 27. III sēdes lēmumu nr. 60 2. § *Par pašvaldības finansējuma piešķiršanas kārtību dažādu projektu un pasākumu realizācijai*, tā īstenošanu paredzot 2015. gadā. Lai pašvaldības projektu konkursu īstenotu šogad, novada dome 26. VI sēdē ar lēmumu nr. 159 izsludināja projektu konkursu, savukārt ar lēmumu nr. 170 grozīja nolikumu.

Projekta konkursu mērķis ir sekmēt saimniecisko darbību novadā, atbalstot vietējo iniciatīvu projektus, kas popularizē kultūrizglītības, sporta un brīvā laika, pašnodarbinātības un vides sakopšanas aktivitātes, kā

arī iedzīvotāju iesaistīšanos tajās.

Projektu iesniegt var jebkura iedzīvotāju grupa, gan reģistrēta, gan neregistrēta, gan fiziskas personas, gan sabiedriskas organizācijas: interešu grupas, biedrības, klubi, fondi, draudzes u.c., kas darbojas vai vēlas darboties Dundagas novadā vai kuru darbība ir saistīta ar novada vērtību daudzveidību.

Lūdzam iepazīties ar nolikumu, izvērtēt savas aktivitātes atbilstību tam un izdrukāt un parakstīt pieteikumu iesniegt pašvaldības kancelejā Pils ielā 5-1, Dundagā, 1 eksemplārā, kā arī nosūtīt uz e-pastu: attistibas.nodala@dundaga.lv.

Varas viedoklis

«Krietni sarežģītāk, nekā biju domājis»

Turpinājums no 1. lpp.

kamais, kas dosies prom.

— Taisnība. Atkārtoju vēlreiz: traucē sabiedrības aizspriedumi. Mums, piemēram, ārkārtīgi vajag ainavu arhitektu, ir arī cilvēks, kas to ir mācījies. Kāpēc nevarētu piesaistīt šādu speciālistu?

— **Kāpēc nevarētu?**

— Es nezinu, kā to atrisināt, kas tas ir, ka mēs negribam uzticēties saviem jaunajiem, vietējiem speciālistiem!? Saka: vajag ar pieredzi. Bet kur tad lai pēc augstskolas sola uzreiz gūst pieredzi?

Līdz šim bijām ļoti aizņemti ar savām iekšējām problēmām, tur aizgāja daudz enerģijas. Mums jābūt politiskajai gribai. Tas ir viens no lielajiem darbiem — kā atgūt atpakaļ iedzīvotājus un kā viņiem nodrošināt darbu, un vēl, lai arī būtu pietiekams atalgojums.

— **Vēl drusku par lielajām iecerēm. Pirms gada sacīji, ka kredītportfelis mums nemaz nav tik slikts...**

— Tieši tā, esam izmantojuši tikai vienu vai divus procentus. Pērn, veidojot budžetu, opozīcija pauda vērtīgas idejas, ka jānosaka veicamo darbu prioritātes. Ļoti svarīgas ir attīrīšanas iekārtas Kolkā. Šim nolūkam ņemsim kredītu. Tāpat jāpabeidz sporta halles. Tūlīt būs jāsāk diskutēt par 2015. gada budžetu, un mums būs ļoti precīzi jānosaka galvenās prioritātes. Kolkā svarīga ir arī ūdensvada un kanalizācijas sistēma, Dundagā — tautas nama zāle un diķa tīrīšana. Diķa darbiem esam pasūtījuši priekšprojektu, tur varēs iegūt Eiropas Savienības (ES) finansējumu. Pusi no priekšprojekta vajadzīgās summas, kas ir 4000 €, varētu atmaksāt LVM, kam pieder 80% parka. Tas jāsāk šogad. Deputāti gan atlika šo jautājumu. Lielas cerības saistām ar LVM jaunā biroja celtniecību parkā.

Kredīts tomēr nav galvenais avots, jādoma par ES naudas piesaisti.

— **Pirms gada sacīji, ka jāuzlabo satiksme uz Talsiem, ka vismaz viens ceļš uz Ventspili jānoasfaltē. Pirms pāris gadiem toreizējā opozīcija pārmeta pie varas esošajiem, ka tie neko nedarot šajā ziņā.**

— Atbilde ir viena: visu nosaka ceļa izmantošanas intensitāte. Ceļš uz Ventspili caur Blāzmu ir uzlabots, iztīrīti grāvji. Skaidrs, ka šim ceļam tuvākajos 20 gados asfaltu neuzlies. Bet labs grantēts ceļš ir krietni labāks par bedrainu asfaltu. Ceļa Dundaga-Kaļķi posms līdz Baltajai skolai ir slikts, bet satiksmes intensitāte pa to — ļoti liela. Kā to uzlabot, jādoma vispirms.

Pamatprioritāte tomēr ir ceļš uz Talsiem. Ja politiskā krīze mums tiešām būs beigusies, tad es varēšu veltīt vairāk laika šim un arī citiem jautājumiem. Ļoti daudz ko izšķir sakari, mana personiskā pazīšanās. Ir tā, ka 10% visu jautājumu var atrisināt uz vietas, 90% — ārpusē, varas gaiteņos. Lobisms nav nekas slikts, tā notiek visā pasaulē. Bieži vien izšķir nevis nauda, bet informācija.

— **Par izglītību. Kā vērtēt iespējamo optimizāciju valsts līmenī, proti, ka vidusskola nevarētu pastāvēt, ja skolēnu skaits klasē būtu zem 15? Vizītes laikā Dundagā ministre Ina Druviete solīja, ka nekas tamlīdzīgs gan nenotikšot.**

— Mani ļoti uztrauc, ka nepietiekami pievēršam uzmanību vecākiem, jo jāstrādā ir individuāli, īpaši ar tiem, kas vēl nav izdomājuši, kur bērnu tālāk sūtīt. Pat esmu runājis ar Kolkas vecākiem. Pat viens skolēns ir nozīmīgs mūsu vidusskolai! Šogad Kolkā skolu beidza trīspadsmit. Bet nākamgad būs tikai divi. Kā pamatskolu saglabāt? Ja vajadzēs kādu gadu dotēt, tad, protams, tā būs mūsu prioritāte. Savukārt Mazirbes skola daudz vairāk jāizmantot nometnēm. Ne tikai vasarā, bet arī ziemā. Tur ir vienreizēja vieta.

— **Pirms gada tu teici, ka nevalstiskajām organizācijām pietrūkst sazobes ar varu.**

— Līdz šim iedzīvotāji dažādu interešu apmierināšanai Finanšu komitejā prasīja naudu. Tagad esam izstrādājuši nolikumu novada biedrību atbalstam, un jaunajam izpilddirektoram, līdzko viņš stāsies amatā, būs jāsa- darbojas ar nevalstiskajām organizācijām, tāpat par to būs atbildīga Attīstības un plānošanas nodaļa. Savukārt finansējuma lūdzējiem būs jāuzraksta tāds kā neliels projektiņš, mūsu speciālisti viņus pamācīs. Sabiedrība šajā ziņā ir jāaudzina. Savas labās ieceres jāmaksā pamatot, lai deputāti labāk saprastu. Atbalstīt varam, nabagi neesam.

— **Varbūt mēs varētu līdzīgi Talsu kaimiņiem rīkot iedzīvotāju forumu? Aktivizēt ļaudis, apzināt idejas! Arī piesaistīt naudu.**

— Ļoti laba doma! Jāiekustina cilvēki, arī sponsoru naudu tā varētu piesaistīt. Mēs visi labāk saprastu, kādas idejas sabiedrība atbalsta. Ja tagad tiešām vienojamies, ka nav vairs pretnostatījuma pozīcija — opozīcija, tad atliek laiks nopietniem darbiem. Viens no tiem būtu veidot novada iedzīvotāju forumu.

— **Kā veicies iesaistīt uzņēmējus novada dzīves norisēs?**

— Ticies ar viņiem esmu daudz, mums vēl jādomā, kā panākt viņu līdzdalību dažādos pasākumos un kā pienācīgi patiekties par viņu devumus. Uzņēmēji nerunā tikai par savu uzņēmumu, bet saskata visa novada problēmas. Svarīgi būtu viņus iesaistīt iedzīvotāju forumā. Viņi grib atbalstīt konkrētas lietas, savukārt mums pēc iespējas jāatbalsta pašu uzņēmēji. Pilnībā to liedz darīt tā saucamie iepirkumi, šī iemesla dēļ arī *Kurzemītei* jūmtu liek Latgales zēni. Taču prakse pierāda, ka ar lielāku atbildību strādā vietējie ļaudis.

— **Pirms kāda laika Gaidis Bērziņš sarunā ar mani izklāstīja uzņēmēju konsultatīvās padomes ideju, proti, šāda padome ar kritisku un draudzīgu skatu no malas līdzētu izšķirt samilzušus jautājumus, sniegtu savu priekšlikumu.**

— Tas arī ir vērtīgs ierosinājums. Un arī tie ietekmīgie ļaudis, kas atpūšas piekrastē, ir mūsu novada patrioti, viņi labprāt piedalītos, tikai jāaicina. Tas atkal ir nākamais darbs. Tas mums, deputātiem, pēc lielajām iekšējām cīņām ir jādara.

— **Kā ar novada lielajiem pasākumiem? Barona velotūre notiks pēdējo reizi. Pils diena šogad nenotika... Kā ar jaunām iecerēm? Vai sklandraušu festivāls būs?**

— Mēs tagad spriežam, kā labāk sagatavoties 18. novembrim, bet es lūdzu Baibu Dūdu organizēt darba grupu, lai runātu plašākā mērogā. Mums ir savas tradīcijas, bet ir savi iemesli, kāpēc kaut kas rodas no jauna un kaut kas izbeidzas. Man ļoti gribētos, ka mēs sarīkotu Novadnieku dienas. Es tur saskatu milzu iespējas, svarīgu resursu, ļaudis tā priecātos, ja viņus aicinātu. Un bijušie novada iedzīvotāji ir visā pasaulē! Ar viņiem jāuztur saite, varbūt pat jānoskaidro, kur, kādā pilsētā viņi vairāk mīt, jāizbrauc ar kādu koncertu. Otra lieta, būtu jāatjauno konkurss *Sakoptākā sēta*, kas ļaudis mudina sapost savu vidi un reizē visu novadu. Labs ir bijis pasākums *Sportiskākais uzņēmums*, tikai jāpārvērtē kritēriji. Ja komandā salasa visādas jāpus un pēterus, tad tā ideja izplēnē.

— **Kā vērtē jauniešu dzīvi, viņu iesaistīšanu? Dundagā ir brīvā laika pavadīšanas centrs...**

— Jauniešiem vajag līderi no pašu vidus. Ja tāds rodas, tad viss notiek. Otrkārt, jāpārdomā, kā jauniešus vairāk iesaistīt pasākumos. Ir daļa jauniešu, kas paliek ārpus visa, un viņi ir tie, kas demolē, traucē sabiedrisko kārtību.

— **Vēl pirms pusgada tu runāji par BMX trasi, ka priekšdarbi jau notiek.**

— Tur tiešām jaunieši varētu izlikt savu adrenalīnu! Zemi jau tur saveda, priekšdarbus darīja, diemžēl tā arī palika. Ir jau jaunieši, kas ir noslogoti visos veidos. Andris

Kojro slavē jauniešus, kas strādā jaunajā vasaras darbu programmā. Vai tā būtu BMX trase vai kas cits, jāiesaista paši jaunieši, lai viņi ir klāt no ieceres līdz īstenošanai. Un jauniešu centrā vajag vienu cilvēku, kas tur darbojas, darba laiks arī jāpārdomā.

— **Kā tu vērtē projektu darbu un projektos paveikto?**

— Izpilddirektore piešķīra projektu vadītājam ilgstošu bezalgas atvaļinājumu, mēs tikai pēc 6. jūlija varam ko uzsākt. Projektu vadītāja mums ļoti trūkst! Attīstības un plānošanas nodaļas vadītājs man katru otro dienu prasa: kad būs? Mazāki un lielāki projekti, visi saistās ar projektu vadītāju, kura diemžēl nav. Protams, top nevalstisko organizāciju mazie projektiņi, Aiga Ūdre raksta projektus, tas priecē.

— **Un kā ar izpilddirektoru?**

— Tā jau mums ir slimība valsts līmenī: kā kaut kas, tā augstākā līmeņa vadītājs saslīkst un slimo, un slimo. Tā bija arī ar mūsu izpilddirektori, bet tagad tas ir atrisināts.

Ir iestājies pēdējais laiks! Ir jautājumi, kas krājas un krājas! Tie ir tādi, kurus tikai izpilddirektors var risināt. A. Kojro neko nevar pārņemt, viņš tikai par 30% dara izpilddirektora darbu. Tie 70% paliek nedarīti. Kandidāti šim amatam ir, bet vajag visu deputātu atbalstu.

— **Mazliet pievērsīsimies tavas apvienības priekšvēlēšanu programmai! Piemēram, ir solīts, ka pašvaldības atbildīgās amatpersonas regulāri un saprotami atskaitīsies iedzīvotājiem par pašvaldības finanšu līdzekļu izlietojumu.**

— Tur jārunā ar profesionāliem. Tas jālūdz finanšu speciālistiem.

— **Jūs esat solījuši ieviest vienas pieturas aģentūru. Es gan atceros, ka tu par to runāji jau pirms gadiem divpadsmit.**

— Tas ir ļoti svarīgs jautājums un saistās ar *Līkās muižas* tālāko likteni, kur vajadzētu atrasties arī Attīstības un plānošanas nodaļai. Tas viss ir izplānots, diemžēl vienmēr, kad runā par naudas piešķiršanu pašvaldības ēkai, to vienmēr aizvirza prom. Es jau smejos, ka es esmu vienas pieturas aģentūra, jo līdz šim mans kabinets atradās pie ieejas durvīm.

— **Nākamais solījums: «Novadam būtisku jautājumu izlemšanā ņemsim vērā iedzīvotāju viedokli, iesaistīsim sociālos partnerus un nevalstiskās organizācijas».**

— Nedrīkstu saukt uzvārdus, bet ir cilvēki, kas savu privāto lietu paceļ tik augstu, raksta uz visām pusēm, tagad laikam jāsaka «līdz Briselei», to nevienam iedomāties nevar, kā tas atņem spēku! Man ir sastādījis saraksts, es jau zinu, kas pilnā mēnesī pie manis atnāks. Šis skaļais fons traucē sadzirdēt pārējos. Kad tu aizej uz tirgus laukuma, tad jau uzzini visu spektru. Bet, kad es kādam to lūdzu uzrakstīt, tad atbild «ko nu es».

— **Reizēm tomēr izdodas izzināt ļaužu domas! Uz gadu miju mēs, aviānieki, aptaujājām kādus 30 iedzīvotājus, prasot, kādus uzlabojumus viņi gribētu, saņemām daudz ierosinājumu. Mazirbes sapulcē arī izskanēja iedzīvotāju jautājumi. Kas tālāk? Uz tiem solījies atbildēt avīzē un internetā.**

— Jā, jā, tikšanās bija ļoti vajadzīga. Bet nevar būt tikšanās, ko rīko viena apvienība. Toreiz tas viss gāja tādā garā: pozīcija — opozīcija, vieni kaut ko solījuši, otri ne. Protams, piekrastes jautājumi nav atrisināti, un tas tiešām nav vienkārši — atrast īsto veidu, kā atbildēt. It kā jau ir internets, avīze, bet visi to nelsa. Daudzi nelsa! Iedzīvotāji pat apgalvo, ka viņi ir informācijas badā. Viņi bieži vien neko nezina! Ne to, kā granti var dabūt, bieži vien pat ne to, kas ir novada vadītājs. Slikti mums ar informēšanu sokas, un tas skar ne tikai piekrasti vien. Arī uz tikšanās reizēm parasti atnāk pieci seši hiperaktīvie. Mazirbē gan bija daudz.

Jāatrod forma, kā tiešām nodrošināt saiti ar iedzīvotājiem. Izskanējuši priekšlikumi ciemos ierīkot informācijas dēļus.

— **Strādāsīm kopā programmā solīts arī veicināt sadarbību starp piekrastes zvejniekiem...**

— Viens vīrs tagad nodibinājis biedrību, lai koordinētu piekrastes zvejniecību, uzrakstījis iesniegumu, lai izmantotu *Jūras pērles*

Kolkā. Pārējie zvejnieki šo ieceri vērtē atturīgi. Esmu lūkojis zvejniekus sasaukt kopā. Viņi saka: mēs esam individuālisti, mēs paši. Tas ir zvejnieku ziņā, vai viņi apvienosies. Piedevām nevienam no viņiem zvejniecība nav pamatdarbs.

— **No Pitraga ciema iedzīvotāja esmu dzirdējis konkrētu priekšlikumu izveidot piekrastes ciemu valdi, kurā ietilptu pa pārstāvim no katra ciema, izņemot Kolku. To uzrakstījām arī Dundadzniekā. Taisnība, cik nu to kāds lasa...**

— Labs priekšlikums! Es kā domes priekšsēdētājs varu aicināt šādu valdi izveidot. Tā būtu Kolkas pagasta valde, un centrs tai varētu būt Mazirbē. Tā ir trešā laba ideja, pie kuras mēs šajā sarunā esam nonākuši.

— **Iepriekšējā avīzē nodrukājām iedzīvotāju aptaujas rezultātus saistībā ar Kolkas pagasta pārvaldi! Viedoklis ir izziņāts. Vai sekos kāda rīcība?**

— Kolkā visi iedzīvotāji atbildēja, ka vajag saglabāt pagasta pārvaldi, Mazirbē, ka vajag reorganizēt par Centrālās administrācijas struktūrvienību. Deputāti šos rezultātus ņem vērā, domājot par turpmāko darbību.

— **Vai vajag aicināt tautas kalpus uz tā saucamā apaļā galda diskusijām?**

— Vajag, noteikti vajag, īpaši jaunajos apstākļos tāds vajag rīkot!

— **Gada sākumā aicināju uz kopīgām diskusijām visus ievēlētos deputātus, diemžēl atsaucās tikai opozīcijas deputāti, vienā gadījumā piedalījies arī tu. Man jau šķiet, ka tautas kalpam pašam ik pa laikam vajadzētu uzprasīties uz interviju — sniegt pārskatu iedzīvotājiem par padarīto. Iedzīvotāji arī grib dzirdēt viedokļu daudzveidību, īpaši svarīgos jautājumos. Bet kā to panākt, ja daļa deputātu negrib atbildēt?**

— Vajag, vajag rīkot apaļos galdus! Un lai katrs pārstāv savu apvienību, katram taču ir saikne ar saviem cilvēkiem. Gluži vienu dziesmu jau mēs visi nedziedāsim, un tas ir arī labi. Turpmāk lai visu izšķir argumenti un spēja pārliecināt citus.

— **Tad tagad, kad pagājis gads kopš pašvaldību vēlēšanām un ir īpašs iemesls deputātus pulcināt kopā, aicinām visus vienkopus izteikties!**

— Zinot, ka jaunais posms mūsu domes dzīvē vēl ir tik trausls, diskusijas un apaļos galdus nevajadzētu rīkot. Lai atsevišķi izsakās un tieši par to, kas skar viņu programmas.

— **Valsts līmenī nolemts uz gadu atlikt lēmumu par sēžu audioierakstu publiskošanu pašvaldību interneta vietnēs.**

— Tā ir, bet mans uzskats ir, ka tomēr vajadzētu publiskot. Ir tā: ja četras stundas ilgst domes sēde, tad kancelejas vadītājam vajag astoņas stundas, lai to visu apstrādātu. Ja mēs turpmāk spētu koncentrēti stādāt komitejās un domes sēdēs pieņemt jau apspriestus jautājumus, tad to varētu darīt. Nu ja, vēl jāievēro datu aizsardzība.

— **Un priekšsēdētāja un izpilddirektora regulāri ziņojumi? Tāds turpmāk ievietosim avīzē?**

— To vajag. Pēc domes sēdes pajautājiēt svarīgāko.

— **Nesen pēc domes lēmuma aptaujājām lasītājus par avīzi. Kā vērtē rezultātus?**

— Jāatzīstas, ka neesmu izlasījis. Pie galvenā mēs paliekam, avīzi izdosim reizi mēnesī un bez maksas. Paliek organizatoriski jautājumi, ko drukāt interneta vietnē, ko — avīzē, ko dublēt, ko ne.

— **Kādus mērķus izvirzi turmākajam? Vai ir motivācija turpināt darbu priekšsēža amatā?**

— Nākamajās vēlēšanās vairs nepiedalīšos, bet tagad darbu turpinu. Man jāpūlejas par jauno paaudzi, tāpēc arī ievēlējām gados jaunu vietnieci, Andra Grīvāne man pamazām jāievirza darbā. Es nemaz tik vienkārši nedrīkstu aiziet. Uzdevumi ir skaidri. Iekšējās krīzes pārvarēšana ir pirmais solis, otrais ir atrisināt izpildvaras jautājumu, trešais ir sakārtot sadrumstaloto saimniecisko darbību, kas veido 90% no visas pašvaldības darbības. Motivācija strādāt ir ļoti liela. Manī ir liels optimisms!

Alnis Auziņš

Nekur nav tik labi kā mājās

Atpakaļ Dundagā!

Pirms trim gadiem kādā vasaras vakarā, atpūšoties zem kuplā ozola zariem mājas pagalmā, Tamāra un Vilnis Kaudzes pēkšņi nolēma — neatgriezties Rīgā, bet palikt uz dzīvi Dundagā, *Dūdās*, savā jaunuzceltajā mājā. Šāds lēmums bijis svētīgs gan viņu ģimenei, gan Dundagai.

Tamāra un Vilnis ir dundadznieki. Gājuši vienā bērnudārza grupiņā un līdz pat vidusskolai mācījušies vienā klasē. Vilnis pēc 9. klases devies mācīties uz Liepājas jūrnieceības koledžu, bet Tamāras ceļš pēc vidusskolas vedis uz Rīgu. Tur atkal satikušies un kopš 1999. gada ir kopā. Viņu ģimenē aug ceturtklasnieks Rihards. Vilnis Rīgā nodzīvojis 11 gadus, Tamāra — 16.

Ap gadsimtu miju mājas Rīgā sākuši celt draugi. Tad cenas zemei vēl tikai lēnām kāpušas uz augšu. Tamāra, strādājot bankā, pārzinājusi kredītu lietas. 2004. gadā Kaudzes veiksmīgi iegādājušies zemes gabalu Mārupē ar domu būvēt ģimenes māju. Projekts bijis gatavs, jāceļ māja... Bet Mārupes pašvaldība izvirzījusi pārāk nedraudzīgus noteikumus. Zemes gabals Mārupē palicis ģimenes īpašumā joprojām, pašlaik to kopj un uzmanā.

Tad nākuši pie atziņas, ka Dundagā par tādu pašu summu var uzcelt daudz lielāku un labāku vasaras māju. *Talsu Vēstīs* izlasījuši sludinājumu, ka pārdod mājiņu pie tautas nama, taču tā abiem likusies tik maziņa! Vilni ieinteresējusi zemes teritorija nedaudz tālāk. Izrādījies, ka tā ir kāda viņu paralēlklases biedra īpašums. 2006. gadā viņš sameklējis Vilni portālā *Draugiem.lv*, nokārtojuši darījumu, un 2007. gadā sākuši celt *Dūdās*.

2011. gada vasarā pēc Jūras svētkiem vajadzējis atgriezties Rīgā, bet Tamārai tik ļoti negribējies, ka viņa ieteikusies: «Varbūt nākam uz šejieni dzīvot pavisam!» Vilnis negaidītajam pavērsienam piekritis uzreiz. Tamāra domā — varbūt vīrs neuzdrošinājies pat par to ieminēties, jo viņas dzīve bijusi Rīgā, Vilnis jau gājis jūrā un uz Dundagu tāpat rāvies, bieži vien kopā ar dēlenu. Ko lai sadara Rīgas dzīvoklī, 5. stāvā?

Daudz nedomājot, tajā pašā vasarā arī pārcēlušies uz *Dūdām*. Nebija ierīkota ne tualete, ne dušas telpa, arī 2. stāvs nav bijis pabeigts, 1. stāvā bijusi betona grīda. «Ienācām pilnīgi tukšā mājā, visa priekša bija pilna ar savestajām mantām, nebija nevienas mēbeles, bet galvenais, ka var dzīvot», atmiņas Tamāra. Viņa uzreiz sapratusi, ka te dzīve ir daudz mierīgāka nekā Rīgā. Tomēr tad radies jautājums — Vilnis aizgājis jūrā, Rihards, pirmklasnieks, iet uz skolu, bet ko darīt pašai?

Ne gluži uzreiz, taču diezgan ātri Tamāra savu vietu Dundagas sabiedrībā veiksmīgi atradusi — kopš 2013./14. mācību gada viņa ir Dundagas vidusskolas padomes priekšsēdētāja un kopā ar Lāsmu Zingniku un Ilonu Znots-Znotiņu arī Dundagas vidusskolas atbalsta biedrības dibinātāja.

«Man ir liels prieks, ka atgriezāmie, būdami vēl jauni, — varēsim šeit daudz lietas izdarīt. Šajā pavasarī tikos ar skolēniem, jauniešiem, skolotājiem, bērnu dienas centra *Mājas* vadītāju Alfu Auziņu, lai iepazītu situāciju un uzzinātu, ko viņi vēlētos mainīt. Jaunieši, piemēram, grib, lai darbotos skolas radio, *Mazā skola* vēlas iegādāties galda spēles, ko izmantot starpbrīžos, vēstures skolotāja Imanta Brusbārža sapnis — izveidot Skolas muzeju, kas ir jau tapšanas stadijā, trūkst vien finansējuma idejas īstenošanai. Atbalsta biedrība var piesaistīt dažādu projektu finansējumu, tā uzlabojot skolu dzīvi visā novadā, tikai jāzina, ko tieši vajag. Vidusskolas interneta vietnē rūpējos par sadaļu *Vecākiem*, bet jāinformē plašāka sabiedrība, ne tikai skola un vecāki, tāpēc biedrībai ir sava interneta vietne, lapas *Twitter*, *Facebook* un *Draugiem*. Logo veidoju kopā ar Aivaru Vilku, brīvprātīgo no Kurzemes NVO. Liels paldies viņam! Ievietoju daudz ziņu vecākiem, pedagogiem un jauniešiem, piemēram, par kursiem un nometnēm. Plāni nākamajam mācību gadam jau tapuši. Rudenī padomē tos kopīgi apspriedīsim.

Priecājos, ka izdevās sarīkot sirsnīgu vecāku koncertu bērniem. Tas bija patiešām īpašs projekts! Apsveicami, ka pašvaldībā ir pieņemts nolikums Dundagas novada biedrību atbalstam, noteikti piedalīsimies arī mēs.

To visu varu darīt, pateicoties vīra 200% atbalstam. Vilnis reizēm gan dusmojas, ka esmu par daudz uzņēmusies, tomēr viņš ir mans lielais balsts, skats no malas, kurš mani dažādu šķietami traku domu lidojuma brīžos spēj piezemēt. Ideju netrūkst, tās vienkārši rodas. Vēlos, lai dzīve šeit mainītos, lai Dundaga kļūtu par vislabāko vietu ikkatram novada iedzīvotājam!» stāsta Tamāra.

Abas ar Lāsmu izstaigājušas *Lielās skolas* klases ar priekšstādi par nepieciešamību valkāt maiņas apavus. Bērni paši atzinuši, ka ikdienā vajag maiņas apavus. Vidusskolas padome lēmusi, ka, sākoties jaunajam mācību gadam, visiem skolēniem obligāta prasība

• Vilnis, Tamāra, Rihards un ģimenes mīlulis un sargs Narzans pie mājas šopavas.

būs valkāt maiņas apavus, jo to noteiks skolas jaunie iekšējās kārtības noteikumi. Tiekoties ar 4. klašu skolēnu vecākiem, Tamāra un Lāsma iepazīstināja viņus ar jaunajiem noteikumiem, kā arī mudināja vecākus runāt ar bērniem par pusdienošanu skolā. Nākamajā mācību gadā pievērsīs uzmanību tieši tam, lai pēc iespējas vairāk skolēnu pusdienotu skolā. Tamāra Dundagā jau daudz paveikusi, ar savu aizrautību iedrošinot arī citus.

Vilnis mājās parasti uzturas pāris mēnešus, pēc tam četrus — atkal jūrā. Devīpus gadus nostrādājis par stūrmani, vecākā kapteiņa palīgu, ieguvis visus paaugstinājumus. Pietrūkst vien dokumenta par augstāko profesionālo izglītību, tāpēc tagad Vilnis mācās Novikontas jūras koledžā. Tas nozīmē, ka, pat esot krastā, mājās viņu redz reti, jo jāapmeklē kursi Rīgā. Tamāra pati studijas ir beigusi, un, kaut gan vēlas Sporta akadēmijā studēt fizioterapeitos, uzskata, ka nu kārta mācīties pienākusi Vilnim. Kad viņš pabeigs kursus, varēs kļūt par kapteini.

Vilnis kuģu jau 19 gadu un ir bijis 81 valstī. Visvairāk viņam patīk Latīņamerika, īpa-

• Kāzās 2003. gada 7. VI.

Foto no Kaudžu ģimenes albuma

ši Argentīna, Brazīlija un Čīle. Cilvēki tur nekad nesteidzas, ir mierīgi. Piemēram, ja iziet plānots pusdienlaikā, var gadīties, ka tas notiek tikai nākamajā rītā. Vilnis apbrīno arī šo

valstu fantastisko dabu. Braucot no lidostas līdz Santjago, viņš pirmoreiz redzējis, kā audzē Čīles vīnogas, kā stādītas pundurābelītes.

Arī Tamārai bijusi iespēja doties vīram līdz jūrā un pacie moties 8 valstīs. Pats lielākais notikums — izbraukšana cauri Panamas kanālam, ko Tamāra īpaši gaidījusi. Viņai izdevies tur pabūt 3 reizes. Cilvēki maksā lielu naudu par šādu iespēju! Kopā ar Vilni Tamāra pavadījusi 3 dienas Ekvadorā. Interesants bijis piedzīvojums Gvajakilas pilsētā, jo pie pašas viesnīcas, kurā dzīvojuši, bijis liels iguānu parks. Iguānas bijušas visur, pilsētā brīvi dzīvojušas, tās varēja gan paglaudīt, gan pabarot no rokas. Vēl Tamāra priecājas, ka bijusi Ņujorkā, toreiz gan nelabvēlīgo laika apstākļu un mazā stundu skaita dēļ pilsētas centrs palicis neaizsniegts. Paspēts pabūt arī skaistajā Floridas štatā — Maiami pilsētā. Parasti ceļojums līdz vīram ildzis mēneša garumā. «Dažreiz nedēļu, pat divas kuģis peld pāri okeānam, neredz neko citu, tikai ūdeni. Tā gaidīju zemi!» Tamāra atceras.

Atrdoties uz kuģa, ar interesi vērojusi savu vīru — vecāko kapteiņa palīgu. Tamāra stāsta: «Uz kuģa izsludināta trauksme, arī man kā pasažierei bija jāzina, kas tādā gadījumā jādara. Trauksmes gadījumā ir jādodas uz kapteiņa tiltiņa. Tur redzēju arī Vilni, viņš pārbaudīja katra darbinieka zināšanas trauksmes situācijā. Arī man bija vīram jāatbild, kā rīkošos, ja uz kuģa tiks izsludināta trauksme. Protams, ka lepojos ar savu vīru par to, ko viņš dara. Tikai tad sapratu, cik viņa darbs ir atbildīgs un bīstams. Jāzina katra nianse, jāvada komanda. Ieraudzīju viņu pavisam citā gaismā!» Savukārt Vilnis uzsver, ka pāri par 200 metru garais kuģis nav nekāda laiviņa un piebilst — lai gan ir tāds teiciens «Sieviete uz kuģa nes nelaimi», nekad, kad Tamāra braukusi līdz, neesot bijusi neviena vētra vai kāds cits misēklis. Vispār,

braucot pa Ziemeļu ledus okeānu uz Kanādu, Vilnis piedzīvojis arī pāris lielu vētru. Viņai 8 metru augstumā līdzinājušies trīs vai četru stāvu mājas.

Vilnis teic, ka tagad uz kuģiem arī sievietes ir kapteines un mehāniķes. Tehnoloģijas attīstījušās ļoti strauji. Vilnis stāsta: «Pats neko nedari, vien jāprot strādāt ar datoru. Ja nepieciešams, izsauc speciālistu no krasta. Kad esmu jūrā, vecmāmiņa man sakrāj *Dundadzniekus*, lai varētu tos krastā izlasīt. Viņa joprojām turpina darīt tāpat, lai gan esmu jau internetā tos izlasījis. Kādreiz sazvaniļos ar Tamāru, izmantojot rāciju, tagad — mobilo sakarus, izmantojam skaipu. Man ir svarīgi sazināties ar mājām!»

Vissmagākā jūrniecekam ir pēdējā nedēļa pirms prombraukšanas, bet vislaimīgākā diena, kad pārrodas mājās. Vilnis kādreiz esot teicis, ka jūrā braukšot līdz 35 gadu vecumam. Tagad viņam ir 37, un Vilnis vairs nemēģina prognozēt, kad beigs kuģot.

Atgriešanos Dundagā ne viens, ne otrs ne-nožēlo. Gluži otrādi! Rihards, pirms ģimene pārcēlās uz dzīvi te pavisam, jau pa vasarām bija dzīvojis pie vecvecākiem. Ar klasesbiedriem ir sadraudzējies. Zēnu audzina Biruta Kinčiusa, tāpat kā reiz Tamāru un Vilni. Ar audzinātāju izveidojusies laba sadarbība. «Priekšrocība — es par savu bērnu visu zinu», nosaka Tamāra. Vilnis secina: «Rīgā skolotājs tā neseko katram bērnam līdzī. Te skolotāja ir kā mamma. Ja bērns nav skolā, uzreiz piezvana un jautā, kur viņš ir». Tamāra uzsver arī drošību, kurā Rihards var dzīvot. Šeit ir Viļņa mamma Inta, pie kā Rihardam aiziet, ir arī Tamāras mamma Aldona, kura vienmēr palīdzēs, kad nepieciešams.

Vilnis kopš pārcelšanās uz Dundagu iemantojis jaunus hobijus. Kā viņš pats saka — kad atbrauc mājās, gribas kaut ko *paprovēt*. Sācis ar kūpinātām plekstēm. Tagad raudzē vīnu, dara alu, dāmām gatavo atsevišķus dzērienus, kūpina zivis un desas... «Kopš esam Dundagā, labprāt rīkojam lielas viesības, reizēm pie mums pulcējas pat 40 viesu. Man pašai īpaši patīk viesus sagaidīt un uzņemt, un rūpēties par skaisti noformētiem galdiem, traukiem, ziediem. Viļņa pārzinā ir gādāt par cienastu viesiem. Nedomāju, ka viņš kādreiz ko tādu darīs, taču, kam pieķeras, tas izdodas lieliski. Tagad jau mūsu ciemiņi zina, ka vienmēr pasniegs mājas vīnu, mūsu firmas ēdienu — kūpinātas skumbrijas, silķītes», vīru uzteic Tamāra. Praktiskajos darbos iesaistās arī nākamais saimnieks. Rihards mācās līdzī tēvam: pats sāla zivis, pagatavo kvasu, sanes malku. Lielie nās zēns ir pirmais pankūku cepējs, jo viņam patīk senču mantotā panna, kas cepot jāapgriež.

Kamēr Vilnis jūrā, Tamārai daudz palīdz vīra vecāki. Tad par māju īpašu rūpi tur praktiskais Viļņa tēvs Laimonis.

«Katrš neuzdrošinātos nomainīt Rīgas dzīvi pret laukiem. Mēs tagad varam salīdzināt, un jūtamies tikai ieguvēji», vērtē Tamāra.

Dāna Siliņa

Raibs kā dzeņa vēders

Kolkas bācai jubileja!

1. VII apritēja 130 gadu, kopš Kolkas jūras bākā iedegta uguns, pērn bākas komplekss iekļauts valsts aizsargājamo kultūras pieminekļu sarakstā kā industriālais piemineklis. Tāpēc biedrība Domesnes 1. VII sadarbībā ar Kolkas pagasta pārvaldi un ar Rīgas brīvostas pārvaldes atbalstu rīkoja bākas 130. dzimšanas dienas svinības.

Pirms gada dibinātās biedrības *Domesnes* mērķis ir apzināt un saglabāt no jūras izskalo to kultūrvēsturisko mantojumu, lai sabiedrību izglītotu un iesaistītu pasaules un Latvijas kuģniecības vēstures izpētē. Par Domesnes kādreiz sauca Kolkasragu, un šis vārds norāda uz pašu biedru cieņu pret vēsturi. Biedrības vīzijā ir izveidot kuģniecības muzeju Kolkā.

Savulaik Krievijas impērijas jūras lietu ministrs, ģenerāladmirālis lielkņazs Konstantīns Nikolajevičs, uzsākot mākslīgās salas veidošanas un bākas celtniecības darbus, bija pārliecināts, ka šie taps viena no izcilākajām hidrotehniskajām būvēm ne tikai Krievijā, bet arī aiz tās robežām. Tā arī notika! Tagad Dženeta Marinska no *Domesnes* uzsver, ka Kolkas bāka

ir viena no īpašākajām Baltijas jūras bākām un ka bākas komplekss kopā ar jūras krasta līniju veido izteiksmīgu Baltijas jūras piekrastes ainavu, kas iekļaujas kolcinieku ikdienā un vienlaikus ir visas Latvijas bagātība.

Plkst. 16.00 pie vecās bākas drupām ievadvārdus sacīja pasākuma rosinātāja Dženeta. Latvijas Jūras administrācijas valdes priekšsēdētājs Jānis Krastiņš, īsi pārskatot navigācijas vēsturi no pirmlaikiem, kad piekrastē kurināti uguns kuri, līdz vismūsdiēnīgākajām tehnoloģijām, pauda cerību, ka vismaz pārskatāmā nākotnē bākas paliks un ka Kolkas bācai salīdzinājumā ar pasaulē vecāko 2000 gadīgo bāku, Herkulesa torni Spānijā, tāds *tiņa* vecums vien ir. Jubilāri un klātesošos apsveica SIA *Kolkasrags* izpilddirektors Jānis

Dambītis, pārstāvētot to laimīgo pulku, kas šajā dienā bija *apmeklētāji jubilāri*, Kolkas pagasta pārvaldnieks Aldis Pinkens un zemūdens pētnieks Voldemārs Rains, dāvinot Dženetai eksponātu iecerētajam muzejam. Tad vēl ragu mūzikas skaņās ievibrējās *Jūriņ' prasa smalku tīklu*, visi klātesošie vienojās kopbildē un, stiprinājušies ar nelielām uzkodām, devās uz tautas namu.

Tur seminārā *Kolkasraga mantojums un tā attīstības iespējas* turpinājās domu apmaiņa un uzplaiksnīga ideju aizmetņi nākotnei. Saistoši par bāku iespējām kultūrtūrisma vēstijā Latvijas Industriālā mantojuma fonda vadītājs Andris Biedriņš. Cik dažādos veidos uz bāku var palūkoties! Kā ainavu veidojošu elementu, ģeogrāfisku punktu, navigācijas vēstures liecību, skatu platformu... Izskanēja priekšlikumi un ierosinājumi. Varbūt ceļojumi uz Kolkas bāku var kļūt regulāri? Varbūt var uzstādīt videokameru un ceļot virtuāli? Varbūt sarīkot starptautisku konferenci?

Pasākumā iederējās biedrības *Domesnes* rīcībā esošie no jūras izskalošie atradumi un Kolkas pamatskolas bērnu zīmējumu izstāde. Dženeta, vairākiem aktīvistiem dāvinot tematiskas krūzītes, īpaši pateicās jūras mātes atdoto velšu pacietīgajiem vācējiem Marekam Ieviņam un Aleksandram Hruščovam.

Veselības centrā.

«Liftu vajadzēja, kaut gan lies kā neīstenojams sapnis. Reti kurā tik mazā vietā kā Dundaga ir lifts. Nu cilvēkus, ko atved no Ventpils vai Kuldīgas slimnīcas, piemēram, pēc insulta, var uzvest augšā, nav vairs jāmekās pa kāpnēm. Reizēm Saimnieciskā dienesta vadītājs Andris Kojro sūtīja *simtlatniekus* palīgā, lai nonestu slimniekus lejā paelpot svaigu gaisu, taču tas nav vienkārši. Tagad tie, kas četrus piecus gadus nav bijuši ārā, ar liftu nobrauc lejā.

Maiga, kas pati var pāiet, ir apmeklējusi Dzintara Čičas koncertu, ir bijusi uz 18. novembra svinībām pilī, bet visi to nespēj. Ar liftu klienti var nobraukt ar ratiņiem un do-

Jubileju jēga ir pulcēt, uzjundīt, rosināt, un tāda bija Kolkas bākas atcere. Ticu, ka daudzas ieceres piepildīsies, jo ir ļoti priekšnoteikumi: ir iedvesmojošā Kolkas bāka, ir *Kolkas vraks I* — vraks Rīgas jūras līcī iepretim Kolkas evaņģēliski luteriskajai baznīcai, pirmais zemūdens mantojuma objekts, kas iekļauts valsts aizsargājamo kultūras pieminekļu sarakstā, ir vēl neizpētīti zemūdens lauki un cilvēku labā griba darboties. Pašai Dženetai sirdij tuvais Krišjānis Valdemārs savulaik dibināja lauku inteliģences pulciņu *Baltijas jūras izsmelšanas biedrība*. Lai Valdemāra spožās un varbūt savā ziņā pārgalvīgās idejas turpina aizraut — smelt sava radošuma, degsmes, kopā pulcēšanas apcirkņos!

Biedrības *Domesnes* pārstāve Dženeta Marinska teic lielu paldies visiem Kolkas bākas 130. dzimšanas dienas pasākuma līdzorganizatoriem un viesiem un īpaši pateicas tiem, kas dalījās idejās, kā mantojumu saglabāt un izmantot, kā arī pasākuma finansālajam nodrošinātājam — Rīgas brīvostas pārvaldei. Domubiedru atbalsts un laba vēlējumi iedvesmo turpmākajam!

Alnis Auziņš

Ieguvums Dundagai

1. VII devos aplūkot Dundagas Veselības centrā uzbūvēto liftu.

Iekšpagalmā satiku sociālo aprūpētāju Dainu Freibergu un piecas klientes. Ar liftu svaigā gaisā bija nokļuvušas Emma Aviņa, Maija Kestare, Maiga Lūse, Melīta Meinarde un Erna Zandmane. Maija sēdēja savos ratiņos, pārējās kundzes bija apmetušās uz soliņiem. Viņas priecīgi atcerējās, kā šogad iekšpagalmā nosvinēti Jāņi. Nav trūcis ne siera, ne pīrāgu, ne plātsmaizes, ne kvasa... Rāvušas valā visas zināmās Līgo dziesmas. Daina piebilda, ka nodziedājuši visu dziesmu *Līgo veci, līgo jauni*.

Kundzes atzina, ka ir iepriecinātas par iespēju paelpot svaigu gaisu: «Tas nekas, ka mums gadu daudz, galvenais, lai sirds ir jauna».

Gan kundzes, gan Daina ir pateicīgas Valdim Randem, lifta idejas autoram un virzītājam. Emma lepnī sacīja, ka nu viņām ir vienīgais lifts Dundagā. Daina atcerējās bērnību, kad patērētāju biedrības veikalā Grausmaņa laikā lifts vedis augšā uz veikalu baltmaizi. Kā tad smaržojis! Bet tie laiki ir pagājuši, un tagad tiešām vienīgais lifts visā novadā atrodas

Labi mācīties ir vērts!

Vidusskolas absolventes Lelde Bēke, Rudīte Bērziņa, Madara Enzele, Terēza Lepe-re un Alise Ralle ir kļuvušas par Vītola fonda stipendiātēm. Stipendijas viņām maksās SIA *Kurekss*.

Kā pastāstīja meitenes, arī iepriekšējos gados dundadznieki saņēmuši šādu finansiālu atbalstu, pieteikties stipendijai mudinājušas arī skolotājas. Galvenais, bet ne vienīgais kritērijs, lai stipendiju saņemtu, ir 12. klases 1. semestra vidējā atzīme — tai jābūt ne zemākai par 7,5. Februārī, martā bija jāuzraksta motivācijas vēstule, CV, anketas ar atzīmēm, vajadzēja skolas direktores un klases audzinātājas rekomendācijas.

Terēza domā studēt Ventspils augstskolā ekonomiku un vadības zinātni, kā arī mācīties Ventspils mūzikas vidusskolā. Alise Rī-

gas Stradiņa Universitātē vai Latvijas Universitātē (LU) studēs medicīnu. Madara ir domājusi gan par Latvijas Kultūras akadēmiju, kur apgūtu audiovizuālo mākslu, skatuves mākslu un producēšanu, gan *Stradiņiem* un Rīgas Starptautisko ekonomikas un biznesa administrācijas augstskolu. Lelde grib kļūt par ārsta palīgu un *skatās* uz LU vai Stradiņa medicīnas koledžu. Rudīte vēlas studēt Ventpils augstskolā ekonomiku un biznesa vadību.

Alise atzīst, ka beidzot pienācis brīdis, kad var teikt: «Labi mācīties ir vērts!» Madara

uzsver, ka iespēja saņemt stipendiju ir labs pamudinājums arī nākamā gada absolventiem labi mācīties un turpināt studijas. Meitenes sprieda, ka vēl jau var tikt budžeta grupā un papildus saņemt arī augstskolas stipendiju. Centīgi mācoties, tik slikti nemaz studentiem neklājas, bet, protams, Vītola stipendija ļoti noderēs, jo studijas saistās ar lielām izmaksām. Vītola stipendiju piešķir, bet katru semestri arī izvērtē konkrētā studenta sekmes. Meiteņu mērķis ir iegūt labu izglītību un strādāt profesijā, kas viņas interesē, tāpēc šīs nosacījums absolventes neuztrauc.

Par Vītola fonda stipendiju Alise, Lelde, Madara, Rudīte un Terēza pateicas dundadzniekiem — SIA *Kurekss* valdes priekšsēdētājam Jānim Apsītīm un valdes loceklim Arnim Apsītīm!

Diāna Siliņa

Līvu krasta stāsti

Slīteres ceļotāju dienā Lībiešu nama 2. stāvā atklāja skaistu Rīgas Luterā draudzes mākslinieku darbu izstādi *Līvu krasts. Katram savs stāsts*.

Autoru stāstījums, gleznas un keramikas darbi atklāja — katram māksliniekam ir savs Līvu krasts. Laima Akmentiņa to bija gleznojusi, skatoties no Sāremā salas. Irīda Lazdiņa savukārt radījusi gleznu *Vērotājs*. Stāsts ir par kādu mazu kaķīti, kam garšoja zilās govju piens un kura akotiņš arī kļuva zils, un kurš gāja uz jūru vērot putnus. Gundega Zikmane, gandrīz vai vietējā, jo šad tad apmetas pie māsas Sīkragā un prot vietējo valodu, atzina, ka skarbā vide pievelk māksliniekus. Skatoties uz jūru dažādos laikos, cilvēks saprot Dieva darbu varenumu! Izstādes rīkotāja Lilita Kalnēja norādīja, ka Gundega ir uzgleznojusi dokumentālas liecības. Laikā, kad citiem lopu Sīkragā nav bijis, Aija Kreicere turējusi vairākas gotiņas, bet Gundega uzzīmējusi vienu no tām — Brūnaļu. Māksliniece gan teikusi, ka nav bijis viegli zīmēt tik kustīgu modeli.

Starp gleznām ir mākslinieku kopas vadītājas Lienes Ratnikas sietspiedes un izšuvuma tehnikā veidotie skaistie darbi *Saulriets* un *Iedvesma*. Neparasts smalkums piemīt Veltas Emīlijas Platupes kompozīcijai, kuras pamatā ir 1881. gadā iznākušī Johana Volfganga fon Gētes grāmatiņa *Torkvato Taso* un *Fausts*, kas apstrādāta tā, ka atgādina vilņus, kas ir lībiešu karoga krāsās.

Izstādi rīkoja biedrības *Randalist* un Mazirbes draugu kopa, atbalstīja Dundagas novada dome. 31. VI atklāšanu kuplināja muzikāli priekšnesumi. Lībiski dziedāja Jānis Mednis un Zumbergu ģimene — Reinis, Linda un mazais Ernests. Izstāde apskatāma līdz 20. VII.

Diāna Siliņa

Jūras svētki Kolkā 12. VII

Stadionā plkst. 10.00 jauno pludmales volejbola laukumu atklāšana. 10.15 atklātā amatieru čempionāta pludmales volejbolā *Joker Beach Ball 2014* 9. posms. 11.00 fotoorientēšanās. 11.30 Annels piepūšamās atrakcijas un aktivitātes bērniem. 12.00 jautrās zvejniņu spēles individuālajās disciplīnās: šautriņu mešana, sviedlīne, zābaku mešana, lodes grūšana, petanks. 13.00 komandu sacensības: striķa vilkšana, stafetes un lēcieni tālumā (komandā 5 cilvēki).

Pludmalē pie tautas nama plkst. 15.00 dzied Valters Laķevics. 15.30 Jūras valdnieka sagaidīšana un gājiens.

Stadionā plkst. 16.00 svētku atklāšana un aktieru ansambļa *Žerāri* koncerts.

Pie Zēnu diķa plkst. 18.00–20.00 zivju zupa un izbraucieni ar katamarāniem.

Tautas namā plkst. 18.30–20.30 filmas par Kolku, jūru, piekrasti. *Dižjūr's un Mazjūr's dārgumu lāde*. Biedrības *Domesnes* veidotā no jūras izskalo to atradumu izstāde.

Stadionā plkst. 21.00 koncerts *Jūrai, saulei, vējam* — Dundagas novada dziedošie talanti un grupa *Jūrkant*. 23.00–4.00 svētku balle — grupa *Jūrkant*. 24.00 ugunsšovs *Fire Spirit*. Ieejas maksa pēc 21.00 — 3 €.

Apstiprināti plānošanas dokumenti

Ar novada domes 26.06.2014. sēdes lēmumu nr. 162 *Par Dundagas novada Ilgtspējīgas attīstības stratēģijas apstiprināšanu* (protokols nr. 9, 13. §) ir apstiprināta novada Ilgtspējīgas attīstības stratēģija 2014.–2030. gadam un ar lēmumu nr. 163 *Par Dundagas novada Attīstības programmas apstiprināšanu* (protokols nr. 9, 14. §) ir apstiprināta novada Attīstības programma 2014.–2020. gadam. Ar plānošanas dokumentiem var iepazīties Attīstības un plānošanas nodaļā Pils ielā 14, Dundagā, vai interneta vietnē www.dundaga.lv.

Aldis Rērihs (1953)
Rūdolfs Laukšteins (1958)
Artis Rērihs (1982)

«Dundadznieks» Nr. 12 (183)
2014. gada jūlijs.

Dundagas novada pašvaldības izdevums, iznāk divas reizes mēnesī, reģistrācijas Nr. 000702696, pasūtīšanas indekss pastā **3085**.

Adrese: Dundagas pils, Dundaga, LV-3270.
Redkolēģija: Alnis Auziņš (redaktors, tālr.: 63237858, epasts: alnis@dundaga.lv), Gunta Abaja, Baiba Dūda, Lauris Laicāns, Aivars Miška, Aldis Pinkens, Diāna Siliņa, Smaida Šņikvalde.

Publicētie materiāli ne vienmēr pauž redakcijas vai izdevēja viedokli. Par datu pareizību atbild tos snieguši amatpersona, citos gadījumos — raksta autors, intervijās — arī intervēja-mais. Pārpublicēšanas gadījumā lūdzam atsaukties uz «Dundadznieku».

Iespiests Talsu tipogrāfijā. **Metiens:** 400 eks.
Internetā: www.dundaga.lv/avize